

- 6 hebben gehad van zodanig belang dat ik van mijn taakopvatting uit het bieden van opheldering geboden achtte.

Ik heb de genoemde paragraaf in augustus 1978 in concept geschreven als deel van hoofdstuk 11. Dat concept-hoofdstuk is door mij op 14 september 1978 toegezonden aan de lezers van mijn concept-teksten. Dit waren, wat dit hoofdstuk betrof, 41 personen, onder wie een functionaris van het departement van algemene zaken; deze heb ik verzocht, voor de concept-paragraaf "Van 't Sant" de persoonlijke aandacht te vragen van de minister-president.

De opmerkingen waartoe de lectuur van deze paragraaf aanleiding gaf bij de lezers, daarbij inbegrepen de minister-president, heb ik op de gebruikelijke wijze integraal voorgelegd aan de begeleidingsgroep voor mijn werk, die bestaat uit de drie bestuursleden van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, de drie adviseurs en twee leden van de wetenschappelijke staf. De begeleidingsgroep heeft deze opmerkingen uitvoerig met mij besproken op 30 januari 1979. Ik heb alle ontvangen opmerkingen, een verslag van de bedoelde vergadering en mijn eigen conclusies terzake op 5 februari aan de minister-president doen toekomen. Deze heeft vervolgens mijn concept-tekst voorgelegd aan H.M. de Koningin.

Bij het schrijven van 8 juni heeft het bestuur van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie mede namens de adviseurs de minister van onderwijs en wetenschappen om machtiging gevraagd tot de uitgave van deel 9.

Deze machtiging is door de minister verleend bij schrijven van 27 juli.

De wetenschappelijke verantwoordelijkheid voor de inhoud van de paragraaf "Van 't Sant" ligt uitsluitend bij mij.'

In het verslag over het vierde kwartaal van 1979 ten behoeve van het bestuur van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie maakte De Jong melding van zijn wedervaren met de media naar aanleiding van deze publicatie. De betreffende passage luidde als volgt:

- 6 'Ik ontving in de dagen, volgend op de verschijning van deel 9, talrijke uitnodigingen van de media om dieper in te gaan op de zaak-Van 't Sant en te reageren op kritiek die op de inhoud van de betrokken paragraaf werd geleverd; ik ben op al die uitnodigingen niet ingegaan, aangezien ik vond dat het niet op mijn weg lag, stof te geven voor verdere discussie.

Uiteraard had ik voorzien dat nogal wat mensen op de genoemde paragraaf agressief jegens mij zouden reageren. Ik achtte die reacties ook begrijpelijk. Wie deel 9 van begin tot eind gelezen heeft, kan, dunkt mij, moeilijk ontkennen dat het uit wetenschappelijk oogpunt wenselijk was, de zaak-Van 't Sant volledig uit de doeken te doen op de wijze zoals ik heb gedaan en met vermelding dus van het buitenechtelijk kind van prins Hendrik. De gehele context evenwel waarin de betrokken paragraaf gepubliceerd was, viel in de media weg en op een deel van de publieke opinie kwam de zaak dus zo over dat ik gemeend had te moeten